

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/361/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615206694
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1615206694.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: W. M., nar. XX.XX.XXXX a W. J. M., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, so sídlom Záhorácka 2942/60A, Malacky, deti rodičov: otec - Ing. C. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. ul. č. 5, H., toho času bytom Q. ul. č. XX, I., a matka - V. W. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. ul. č. XX, I., toho času bytom ul. G. č. XXX, H. G. N., zastúpenej Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova ul. č. 83, Bratislava, v konaní o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a úpravu styku otca s maloletými deťmi, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Malacky, č.k. 8P/217/2015-126, zo dňa 26.05.2017, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým otec žiadal zveriť maloletú W., nar. XX.XX.XXXX a maloletú W. J., nar. XX.XX.XXXX, do jeho osobnej starostlivosti a zaviazat matku prispievať na výživu maloletých detí na každé dieťa sumou po XX eur mesačne. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, 3, § 325 osa. 1, 2 písm. d/, § 329 ods. 1 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), § 366 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „C.m.p.“) a § 28 a nasl. a § 62 a nasl. Zákona o rodine dospejúc k záveru o nedôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Poukázal na účel neodkladného opatrenia, ktorým je poskytnutie ochrany ohrozeným alebo porušeným právam a dočasná úprava pomerov účastníkov alebo zabezpečenie už existujúceho súdneho rozhodnutia. Konštatoval, že z povahy neodkladných opatrení vyplýva, že nebudú zisťované všetky skutočnosti, ktoré by mal súd inak zistené, ak by mal vo veci vydať konečné rozhodnutie (rozhodnutie NS SR č. 3Cdo 203/2011, nález ÚS SR III. ÚS 298/2008). Súd prvej inštancie mal preukázané, že právne vzťahy medzi účastníkmi sú už upravené rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/428/2015-62 zo dňa 05.08.2015 (právoplatné dňa 26.08.2015) o predbežnom zverení maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti rodičov a určenie vyživovacej povinnosti otca. Po oboznámení sa s návrhom otca, doposiaľ vedenými konaniami vo veci starostlivosti o maloleté deti na danom súde, vyjadreniami kolízneho opatrovníka a správou - zhodnotením vykonaného pohovoru psychológa ÚPSVaR Malacky, odboru sociálnych vecí a rodiny, kompletným spisovým materiálom vedeným ohľadne maloletých detí, najmä Zápisnicou z výsluchu maloletých detí zo dňa 18.01.2017, ako aj písomnými a výtvarnými prejavmi maloletých detí počas vypočutia detí, dospel k záveru, že návrh

otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Konštatoval, že rodičia naďalej medzi sebou nekomunikujú, nevedia sa dohodnúť na starostlivosti o maloleté deti, obaja rodičia sú si však vedomí doposiaľ platnej úpravy ich pomerov k maloletým deťom a túto aj rešpektujú. Dal do pozornosti, že úprava pomerov k maloletým deťom by sa bez vážneho dôvodu nemala meniť, obaja rodičia by mali robiť všetko pre to, aby deti boli spokojne v ich starostlivosti. Nepovažoval za dôvod na zmenu rozhodnutia námietky otca o tom, že matka po prevzatí detí počas jarných prázdnin, odišla na neznáme miesto a deti ponechala v starostlivosti starej matky, teda osoby, na ktorú sú deti zvyknuté. Konštatoval, že tvrdenia otca o týraní detí starou matkou nie sú ničím podložené. Z vyjadrenia matky zo dňa 05.04.2017 (po jarných prázdninách) mal preukázané, že matka síce strávila čas bez detí, nie je povinná oznamovať otcovi detí, kde bude tráviť čas, že deti boli v telefonickom spojení s otcom. V prípade týrania detí, by si danú skutočnosť všimli napríklad pedagógovia, resp. detská lekárka, ktorú by otec vyhľadal. Poukázal na nutnosť, aby si obaja rodičia uvedomili, že ovplyvňovaním detí, rozoberaním situácie pred deťmi, prípadne i neúmyselným očierňovaním druhého rodiča pred deťmi, škodia predovšetkým deťom, ktoré majú prirodzene radi oboch rodičov. Rodičom dal do pozornosti ich povinnosť vzťah k druhému rodičovi u detí podporovať, nie ho ničiť (samozrejme, pokiaľ sa nejedná o rodiča, ktorého v starostlivosti diskvalifikuje jeho násilné, resp. inak nevhodné správanie sa k deťom), čo však nezistil ani u jedného rodiča. Poukázal na právo rodičov na rovnocennú starostlivosť o maloleté deti a právo detí byť s oboma svojimi rodičmi. Uviedol, že deťom v žiadnom prípade nie je na prospech boj rodičov o ne. Súd prvej inštancie apeloval na oboch rodičov, aby sa naučili vzájomne sa rešpektovať a svojím konaním učili deti k rešpektu k rodičom. V prípade, že budú aj naďalej pokračovať v takomto svojom konaní, môže prísť k nezvratnému poškodeniu vzťahov medzi rodičmi a deťmi. Najmä otec si musí uvedomiť, že je to on, ktorý by mal deti viesť k rešpektu k matke, aby deti v sebe neživili negatívne postoje k matke, keď na druhej strane v prípade, že sú dlhšie v jej prítomnosti, prejavujú k nej lásku a sú v jej starostlivosti spokojné.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie otec maloletých detí. Navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť tak, že jeho návrhu vyhovie. Namietal nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu bez zistenia nového skutkového stavu. Poukázal na možnosť vypočúť maloleté deti k novým okolnostiam. Dal do pozornosti, že maloleté deti sú od jarných prázdnin, od 24.02.2017, s jedinou prestávkou (od 31.3. do 7.4.), v jeho starostlivosti a matku dôsledne odmietajú. Nejde o výsledok jeho pôsobenia na deti, nakoľko sa snaží vytvoriť matke podmienky na ich prevzatie. Poukázal na to, že pri prevzatí detí zo školy dňa 31.3.2017, im musela matka sľúbiť, že ich na druhý deň odovzdá otcovi, ktorý sľub nespĺnila a stratila dôveru detí. Zdôraznil, že urobil všetko preto, aby vzťah medzi matkou a deťmi napravil. Uviedol, že matka na jeho návrhy na nápravu tohto stavu nereaguje. Vyslovil názor, že súd prvej inštancie podceňuje W. násilné odmietanie matky, čo nesprávne vyhodnotil ako ovplyvňovanie otcom. Namietal nedostatok skúseností kolízneho opatrovníka a psychológa na zhodnotenie tejto skutočnosti. Nesúhlasil s postupom súdu prvej inštancie pri zisťovaní názoru maloletých detí bez vyhotovenia zvukovej nahrávky. Spochybnil výsluch detí, ktoré mu uviedli, že tvrdili, že mama ich bije, čo však nie je v zápisnici uvedené. Navrhol opätovné vypočutie detí, prípadne nariadenie znaleckého dokazovania. Poukázal na to, že W. navštevuje psychológa z dôvodu vylúčenia dyslexie. Nesúhlasil s bagatelizovaním prístupu matky k deťom. Poukázal na arogantné správanie matky, ktorá deti zaťažuje, nadáva im, že sú zmanipulované a nevie si s deťmi vytvoriť správny vzťah. Dal do pozornosti, že maloletá W. sa s matkou nechce stretnúť, nechce s ňou telefonovať. Uviedol, že jeho výlučná starostlivosť o deti trvá od 24.02.2017, teda po dobu štyroch mesiacov. Poukázal na odovzdanie detí tretej osobe v čase jarných prázdnin a odchod matky do zahraničia, ktorá sa nevrátila ani na druhé kolo striedania detí a až v treťom týždni vyvinula snahu deti vidieť. Poukázal na to, že deti hľadajú u neho stabilitu a rodinné zázemie, vážia si, že majú navarené a že sa s nimi niekto učí, známky oboch detí sa výrazne zlepšili. Dal do pozornosti, že matka napriek tomu, že sa o deti nestará, stále pobera výživné vo výške XXX eur mesačne, pričom všetky náklady na deti hradí on. Žiadal o zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie tak, aby zosúladi faktický stav s právnym stavom z dôvodu, že deti odmietajú ísť k matke, ktorá W. v minulosti bila. Poukázal na vek W., ktorá dovŕšila XX rokov, môže svoje pocity vyjadriť inak než verbálne a je pevne rozhodnutá nebyť viac v starostlivosti matky. Podľa jeho názoru, vzťah matky a W. zrejme nefungoval ani predtým a jeho odchod z domácnosti bol vysneným riešením, ktoré sa W. podarilo konečne dosiahnuť.

4. Matka sa vo vyjadrení k odvolaniu otca stotožnila s rozhodnutím súdu prvej inštancie považujúc ho za vecne správne. Poukázala na to, že otec sa snaží cieľavedome zničiť jej vzťah s deťmi, v snahe jej ublížiť. V čase spolužitia ju degradoval pred deťmi a aktuálne maloleté preberajú jeho rétoriku. Uviedla, že to, že im dnes nemôže poskytovať osobnú starostlivosť, nie je z jej vôle. Za deťmi chodila do školy pravidelne, pomáhala jej vedenie školy, brávala so sebou kamarátku alebo rodičov, ktorých majú deti

radi. Otec začal deti zo školy vyberať skôr, aby zamedzil akémukoľvek jej kontaktu s nimi. K výkonu rozhodnutia nepristúpila z dôvodu, aby deťom nespôsobila ešte väčšiu traumu akú prežívajú v súvislosti s rozvodom rodičov. Poukázala na diametrálne odlišné vyjadrenia detí dňa 14.6.2016 a dňa 18.01.2017 vo vzťahu k nej. Neprimeranú gradáciu, keď ju deti dnes odmietajú, považuje za zmanipulovanie otcom (čím menej času trávia s ňou, tým sú voči nej viac zaujaté). Uviedla, že keďže s deťmi nie je v kontakte, ako sa môže vzťah detí k nej zhoršovať. Potvrdila, že deti ju dňa 14.07.2017 odmietali. Podľa jej názoru, nie je vhodné, aby pri odovzdávaní detí bol prítomný otec alebo z dôvodu nevyhrocovania situácie je treba, aby čo najskôr odišiel. Potvrdila, že deti sú voči nej agresívne, otec bez konzultácie s ňou im plánuje program v zahraničí v týždni, kedy má zabezpečovať starostlivosť o deti ona. Nesúhlasila s tvrdeniami otca o jej zanedbávaní detí a psychickom týraní. Dala do pozornosti, že v prípade, ak by súd vyhovel návrhu otca nechránil by záujmy detí, ale jeho záujmy. Poukázala na rozporné vyjadrenia otca, ktorý jej vytyka, že odišla po niekoľkých rokoch do zahraničia, a na druhej strane jej vyčíta, že deti nevzala na dovolenku so sebou. Uviedla, že v správaní otca vidí snahu o prekrúcanie faktov. K výhradám otca o nahrávke z výsluchu detí poukázala na možnosť nahrávku upraviť. Dala do pozornosti, že súd nenahrál výsluch detí na žiadosť maloletej W.. Poukázala na to, že deti trávia bežne čas aj so starými rodičmi zo strany otca a jeho partnerkou. Nepovažovala preto za nevhodné, ak preberá deti jej matka. Považovala za dôležité nastoliť pravidelnú komunikáciu a striedanie detí v súlade s vykonateľným rozhodnutím súdu, nakoľko ďalšia izolácia detí odpor maloletých len prehĺbi.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne a spravodlivé a po vecne a právnej stránke správne potvrdiť, nakoľko zohľadňuje záujem maloletých detí. Dal do pozornosti, že otec navštívil úrad dňa 17.07.2017 a informoval o problémoch, ktoré nastali pri výmene detí dňa 14.07.2017. Žiadal o radu ohľadne maloletých detí. Kolízny opatrovník zároveň pripojil emailovú komunikáciu rodičov, z ktorej vyplýva, že matka žiadala úrad o pomoc z dôvodu, že otec si s deťmi naplánoval účasť na koncerte v H. v týždni, kedy mali byť s ňou.

6. Zo správy Súkromnej základnej školy, F. XX, H. zo dňa 29.06.2017 vyplýva, že W. dosahuje výborné vyučovacie výsledky, avšak rodinnou situáciou sa za posledný rok jej správanie zhoršilo, za každú cenu sa chce presadiť, uprednostňuje len svoje záujmy, stráca záujem o spolužiakov a stala sa pribojnejšou. Príprava do školy je kvalitná, zúčastňuje sa mimoškolských aktivít. Rodičia sa o dieťa príkladmo starajú a zaujímajú sa o jej výsledky, zúčastňujú sa triednych aktivít alebo informačných pohovorov. Obom rodičom sú rovnocenne poskytované informácie o W. a jej aktivitách. Otec neprítomnosť na vyučovaní ospravedlňuje v niektorých prípadoch s oneskorením. Podľa vyjadrení dieťaťa, W. neprichádza s matkou do kontaktu, obe deti matku odmietajú doslova neprirodzeným spôsobom. Maloletá W. J. dosahovala v škole výborné výsledky, učivo zvládala bez ťažkostí, v poslednom období prichádza do konfliktu so spolužiakmi, čo viedlo k agresívnejšiemu správaniu z jej strany. Na triednu učiteľku pôsobila občas rozrušene, vyžadovala si osobitnú pozornosť viacerých učiteľov. Párkrát odmietla spolupracovať, nerešpektovala pokyny, konala svojvoľne a správala sa drzo. Do školy chodí upravená, zapája sa do aktivít. Rodičia spolupracujú s jej triednou učiteľkou individuálne, zaujímajú sa o prospech a dosahované výsledky v škole. Zo správy zo dňa 21.07.2017 (doplnenej na základe žiadosti súdu) vyplýva, že matka si pravidelne a včas prichádza pre obe deti za účelom ich vyzdvihnutia zo školy. Veľakrát sa stáva, že deti jej prítomnosť odmietajú a nechcú s ňou odísť, najmä W.. Škola sa snaží situáciu riešiť v záujme oboch strán a deťom vysvetľuje, že matka aj otec ľúbia deti rovnako a sú pre ne rovnako v živote dôležití. Staršia W. vystupuje okamžite s obhajobou, že škola nemá právo starať sa do nich, a že s matkou nikam nepôjdu, následne sa dožaduje telefonického kontaktu s otcom a zabezpečenia jeho prítomnosti. Zo správy ďalej vyplýva, že matka viackrát v tejto situácii ustúpila, i keď s plačom, aby videla deti kľudné. Škola ako nezaujatý účastník konštatuje, že počas bežného týždňa, kedy sú obe deti s matkou, sú primerane pripravené do školy, nevynímajúc zmeny správania na vyučovacom procese. Matka sa o výsledky detí zaujíma.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej C.m.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej C.s.p.), a dospel k záveru, že odvolaniu otca maloletých detí nie je možné vyhovieť.

8. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní starostlivosť súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné

podmienky. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že súd môže vydať neodkladné opatrenie len na základe tvrdení rodičov, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

9. Pri nariadení neodkladného opatrenia je rozhodujúce preukázať skutočnosť, že sú ohrozené pomery maloletých detí a nevyhnutná potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Uvedenú skutočnosť otec maloletých detí v konaní nepreukázal. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie nevyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že v danom prípade nevznikla potreba nariadenia neodkladného opatrenia zverením maloletej W. a W. J. do osobnej starostlivosti otca, nakoľko nie je preukázané, že riešenie tejto situácie neznesie odklad. Odvolací súd zdôrazňuje, že rozhodnutím súdu boli upravené práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom formou striedavej osobnej starostlivosti rodičov o deti. Pokiaľ otec argumentuje potrebou zosúladiť faktický stav s právnym stavom, odvolací súd poukazuje na potrebu rešpektovania a dodržiavania tohto rozhodnutia. Skutočnosť, že deti boli počas jarných prázdnin v starostlivosti starej matky a po jarných prázdninách v starostlivosti otca, nemôže byť podkladom pre zmenu rozhodnutia. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie aj pokiaľ ide o hodnotenie pobytu detí u starej matky v čase jarných prázdnin. Odvolací súd neprihliadal na námietky otca, ktorými poukazuje na ním realizovaný výkon osobnej starostlivosti o deti od februára 2017 a odmietanie matky deťmi. Zo správy zo školy nevyplýva, že by matka nebola schopná zabezpečiť starostlivosť o deti a nemala o ne záujem a nemala snahu prevziať ich do svojej starostlivosti. Obsah správy svedčí o opaku, keď otec preberal deti zo školského zariadenia skôr, matka sa do školy dostavovala za účelom prevzatia detí, ktoré ju odmietali, najmä W., čo matka s ľútosťou rešpektovala. Nemožno ponechať bez povšimnutia vyjadrenie školy o zhoršení správania detí, ich presadzovaní a narušení kamarátsiev. Nemožno prehliadnuť ani stanovisko školy s konštatovaním, že deti matku odmietajú doslova neprirodzeným spôsobom. Rovnako rezonujú výhrady maloletej W., ktorá sa pri dohovaraní obracia na zástupcov školy s obhajobou, že škola nemá právo starať sa do nich, a že s matkou nikam nepôjdu. Ďalším podstatným momentom je hodnotenie psychológa, ktorý bol prítomný pri zisťovaní názoru maloletých detí, a ktorého kompetencie odvolací súd nespochybňuje. Na námietku otca v tomto smere preto odvolací súd neprihliadal. Správa psychológa obsahuje popísanie priebehu zisťovania názoru detí, ich správanie, vyjadrovanie a vystupovanie z pohľadu na to určenej odborne spôsobilej osoby, ktorou psychológ nesporne je. Pokiaľ otec namieta nesprávny postup súdu prvej inštancie, ktorý nevyhotovil záznam z výsluchu maloletých detí, odvolací súd dáva otcovi do pozornosti, že súd prvej inštancie pri svojom postupe zohľadňoval práve žiadosť maloletej W., ktorá si nepriala, aby bol vyhotovený zvukový záznam z pohovoru s ňou. Rovnako neobstoja ani námietky otca vzťahujúce sa k potrebe opätovného vypočutia názoru detí, vzhľadom na zmenu okolností, ktorá nastala od posledného rozhodnutia súdu. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu spisu vyplýva, že deti matku odmietajú, čo potvrdila aj samotná matka. Čo je príčinou odmietania, bude predmetom dokazovania vo veci samej, aj prípadným nariadením znaleckého dokazovania. Polemizujúce je však tvrdenie otca o negatívnom vplyve a správaní matky a jej odmietaní deťmi, keď tieto podľa jeho vyjadrenia, sú v jeho starostlivosti nepretržite od marca 2017 a matka nemá možnosť vplývať na ne. Za danej situácie odvolací súd dáva do pozornosti obom rodičom potrebu rešpektovania rozhodnutia súdu a hľadania takých riešení, aby sa vzťah detí k matke obnovil, resp. reparaoval. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie o potrebe vykonať dokazovanie za účelom rozhodnutia vo veci samej. Správne súd prvej inštancie rozhodol, keď posúdil návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný, keďže pomery maloletých detí sú zastabilizované a je v záujme detí nenarušiť ich vzťah k matke a nepripustiť ich úplné vzájomné odcudzenie. Náprava takto vzniknutej situácie zverením detí do starostlivosti otca, by priviedla deťom vážnu ujmu a narušila ich zdravý psychický a fyzický vývin do budúcnosti. Rodičia sú zodpovední za vývin svojich detí, sú povinní správať sa tak, aby boli ich deti spokojné a šťastné. V danej veci, vzhľadom na konflikt rodičov, došlo síce k narušeniu vzťahu detí k matke, ich odmietaním, avšak z dôvodu nevyhnutnej potreby riešiť tento stav, by nebolo v záujme detí zmeniť rozhodnutie súdu o zverení. Odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosťou rodičov je viesť deti k rešpektu a láske k druhému rodičovi, svoje správanie korigovať tak, aby sa rozhodnutie súdu vykonávalo bez negatívnych emócií

a deťom bol poskytnutý priestor na kontakt s oboma rodičmi. Odvolací súd doporučuje rodičom, aby zväžili prípadné odborné psychologické poradenstvo, účelom ktorého bude odstránenie súčasného stav odmietania matky deťmi, vyriešenie tohto problému a zlepšenie rodičovských kompetencií. Napokon, správa z odborného poradenstva by bola podkladom pre rozhodnutie vo veci samej. Odvolací súd apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletých detí, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie a pomohli maloletým prekonať problémy.

10. S prihliadnutím na skutočnosť, že ide v danej veci o konanie o nariadenie neodkladného opatrenia odvolací súd sa zameria na náležitosti neodkladného opatrenia a podmienky pre jeho nariadenie, ktoré v konaní preukázané neboli. Otec maloletých detí nepreukázal také ohrozenie detí, ktoré by vyžadovalo úpravu ich pomerov neodkladným opatrením. Pomery maloletých detí sú skúmané v konaní vo veci samej, kde súd prvej inštancie vykoná potrebné dokazovanie a vo veci rozhodne.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 387 C.s.p. potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 C.m.p..

13. Odvolací súd rozhodol jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).